

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BEDRETTİN AYKIN

ANSIZIN GÜZ

BROY YAYINLARI: 94
ekim '92

kapak tasarımı
HOY AJANS

ŞAIRİN ÖTEKİ ŞİİR KİTAPLARI

Her Mevsim Acılarda / 1982

Gecede Söylenen Türküler / 1984

(1984 Yaşar Nabi Nayır Şiir Başarı Ödülü)

Eksik Bir Gökyüzü / 1985

Yaralı İlyaz / 1990

İlk yaz / 1990

Digitalezyaz / E-Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

BEDRETTİN AYKIN

Ansızın Güz

— ŞİİRLER —

*YÜZÜNDE
SOLGUN GÜLLER*

YALNIZ DEĞİLİZ

Kokusunu paylaştığımız o gülден
Ne çok çiçekler ürettik ne güzel
Dağıttık sonra ayrımsız hepinize
Uzatıp elimizi elinize güzelleştik

Dudaklarımıza taktığımız o ezgiden
Ne çok türküler yaktık ne güzel
Aldık bütün suskunları koromuza
Çoğaldık ekleyip sesinizi sesimize

Sıcaklığını taşıdığımız o sevgiden
Nice güneşler yarattık ne kadar güzel
Kattık gecemize uyandık ayaklandık
Koyulduk birlikte bir ışıktan yola

Artık yalnız değiliz ne güzel
Bütün güzellikler bizimle

ÇİÇEKTE NAR AĞACI SEVİNCİM

Siyahı çıkardım renklerin içinden
Nevruz şenliği işledim türkülerime
Boşuna uğraşma kararan gökyüzü
Yüreğime yağan o ince yağmur ne yapsan
Güneş çıkacak bulutlar arasından

Habercisi patlamaya hazır bir volkanın
Mutfaklarımızı kasıp kavuran bir yangın
Çarşılardan evlerimize saldıran bir ejder
Ve el ele üstüne yürüyüşü işçi arkadaşların
Gül bahçesi güzelim bir dünya için

Ne sözcüklerime vurulan kalın zincir
Ne ölüm oruçları içerdeki dostların
Ne de televizyondaki haber bültenleri
Kaçırılmaz keyfini esen ilkyaz yelinin
Çünkü tırpanlaşan ağır ellerin sesi
Önünü açmak için sancılarla gelen günün

Siyahı çıkardım renklerin içinden
Sen de grev gömleğini giyin gecedен
Yıldız çiçekleri tak da öyle gel
Ömrüme savrulan gün ışığı saçlarına
Sabaha çıkan bir dikenli yola koyulmuşsun
Önlenemez gelişin özlemlerin doruğunda

Çiçekte nar ağacı sanki bugün sevincim
Ne sevdiklerimizle aramıza örülen duvar
Ne tedirginliği sesindeki yalnız yusufçuğun
Değiştiremez akıp durduğunu bir yerlerden
O yeşil koyaya doğru bir duru suyun

10 GÖNÜLLÜ KÖLE

Biliyorum sizi biraz da
Bu evler tüketti
Döndürüp durduğunuz taşları
Sevgiler öğüten o değirmenin

Bakımlı tuttunuz hep
Titrediniz üzerine
Siz o gönüllü köle
Her sabah usanmadan
Yeniden silip parlatmaktan
O durgun kirli denizi
Yazık unuttunuz kendinizi

Nicedir boynunuzda
O paslı bukağı
Nasıl izin verdiniz
Sizi kuşatmasına böyle
Üstelik sahiplendiniz de
Evet ona evim dediniz
Oysa onun yüzünden şimdi
Susuz sarnıçların hüznüdür sevinç
Kırk eylül çiçeği günleriniz

Bir evcil bağımlılıklar kısıkaı
Giderek tüm dünyanız
İşinizle öylesine özdeşsiniz
Sanki ilk isminiz sanınız
Ya da bir küçük ayraç
Açıklayan gerçek kimliğinizi

12 YARALI SEVGİ ÇİÇEĞİ

Gül yetiştirirdi
Güvercin kanadı elleri
Yaşamı güzelleştiren o gülleri
Sürekli konuğu olduğum
Bir sevgiler evi yüreği

Acıların odağında bile
Gülümserdi gözleri
Dostluğu bir güvenli liman
Gizleri aralardı
Dingin bilge sözleri

Koparmış yediveren güllerini
Zulmün eğitilmiş eli
Bir yaman vurgun yemiş
Çığ altında kalmış çiçeği

Bu şiir böyle bitmemeli
Ezilmeli yeşil yılanın başı
Suya koydum koparılan gülleri
Aşladım çelikledim birlerle
Kokusu dünyaları tutsun diye

14 GÜRÜLTÜ

Tırmalar beynimi gece gündüz sürekli
Kemirir sessizliği bir uygar canavar
Saldırır üstüme dört bir yönden
Nerelere gitsem kaçamam kurtulamam
Durduramaz kapattığım pencereler kapılar

Bulur kuytulara derin koyaklarda bile
Hep peşimizde eksilmeyen o uğultu
Gecelerimizi olsun kurtarabilsek elinden
Ne gezer kesilmez astımlı dinazor soluğu

Taşar taşıt egzozlarından kornalardan
Kol gezer ölüm uğrağı şoseler caddelerde
Girer yatak odalarımıza gecenin bir yerinde
Yüreğim onun kaskacında boğazımdaki el onun
Kurdu egemenliğini güllerin solduğu yerde

Düş değil bir karabasan bu uyanın uykunuzdan
Kuşlara ulak salın uçsun gelsinler
Çağrı çıkarın çiçeklere açsın gelsinler
Denizler temizlensin giysin lacilerini
Benden de selam götürün küskün yeşile
Büyüklik göstere sin bağışlasın bizleri
Çocuklar uçurtmalar balonlarla gelsinler
Birlikte yeni bir yurt kuralım imeceyle
Daha çok geç kalmadan sımsıcak sevgilerle

16 UZAK BAYRAMLAR

Kurban keserdi kurbanlar
Ben hep ağlardım çocukluğumu
Kaçıp gizlendiğim kuytularda
Boynu bükük bayramımla
Taşırım yüzbin yıldır bu yüzden
Bir bulutu gözlerimde

Hüznü bile kalmadı
Uzaklara uçan kuşlarının
Baktıkça boş kalan göklerine
Annem de eskisi gibi
Katık etmiyor acıyı ekmeğine
Artık kurulmayan yer soframızda

Ne söyler doğan güne şimdi
O uzak kanlı bayramlar
Belki de sadece bir dinlence
Ama gün gelir güzelim seninle
Yaşarız sevincini doludizgin
Birlikte yepyeni bayramların

YANLIŞ RÜZGÂR

Balkonuma barut kokuları getiren rüzgâr
Esme yaralı ilkyazın üstünde böyle delice
Dinletme bana yeniden Yemen türkülerini
Söyleyip ağlamasın sevgililer analar

Dingin göğümü yırtan demir kuş
Örseleme özgürlüğümün mavi ipek tülünü
Bilirim insan eti yersin sen
Kırılsın kartal kanatların sesin kesilsin
Kalksın onurum üstünden karanlık gölgen

Önce ozanlar hayır dedi bu aşağılık savaşa
Sonra düşünen beyin duyan yürek herkes
Ozanım ben de hayır diyorum binlerce kez
Ey savaş tanrısı sana verecek oğlum kızım yok

18 GÜLBİLGİSİ

Bana yeşil koyaklardan söz et
Unut bir an içindeki bozkırı
Dersimiz bugün gülbilgisi
Anlat gelecek güzel günleri

Bana mavi denizlerden söz et
Sil belleğinden o kirli suyu
Kalsın o kör kuyu orada
İçindeki gizil kaynağı ara

Bana sevgilerden söz et
Kopar bahçenden ısırganı diken
Dersimiz güzelim gülbilgisi
Tanıt biraz anlat bana kendini

Geceler de güzel görebilene
Temizler ay ışığı kirlerimizi
İşte samanyolu ülker terazi
Büyütür koynunda düşlerimizi

Çiğnenmiş gülleri de anlat
Karanlıkta sessiz kanayanı
Yaşama tutunsun yine sesi
Çocuklar dersimiz gülbilgisi

20 YONTU

Belki de bir yontusun sen
Öylesine sessiz kımıltısız
Duruyorsun orada zamanın dışında
Bıçağın ete gömüldüğü yerde
Kemiği sorguladığı yerde

Bir martı konuyor omzuna
Rıhtımda bir sevdalı vapur
Sana sesleniyor tınmıyorsun
Frene basıyor bir sürücü
Devinip yürümüyorsun

Telaşlı karıncalar ormanında
Gölünü yitirmiş manda örneği
Bakıyorsun hüznün dolu gözlerle
Görmeden bulvardaki kalabalığa

Daha ne bekliyorsun orada öyle
Gülün çiğnenip solduğu yerde
Sevginin suçlanıp boğulduğu yerde
Daha ne bekliyorsun bir bilsem

Nasıl uyarsam seni nasıl
Bu uzun kış uykularından
Uyutulduğun düş uykularından
Uyanıp doğrulsan yürüsen şöyle
Akarsuyun seni çağran sesine

22 GÖÇMEN

Eli kulağında tapınağın ulağı
Kaç minareden bir ağızdan kaç ezan
Günde kaç vakit kaç zaman
Camisi bol eskil bir islam

Yaşam ki hep bir arayıştır
Buldunuz sonunda işte
Yokluğundan yakındığınız
O kutsal tapınağı
Ama açlar ölümler vardı önünde
Korktunuz şaşırdınız gördüğünüzde

Onlar ki tapınakları çok
Ekmeği az bir ülkenin ölüleri
Yaşları yaşanmamış bir ilkyaz
Utanacak gömüt taşları

Kargışlar elbet konukluğunuzu
Kurur konukseverlik çünkü
Açlığın olduğu yerde
Yaşamın böylesine solduğu yerde
Solar sevgi ve yoksul pencerelerde
Açmaz cehennemimizde bir tek gül
Dağlarda o gizemli özgürlük çiçeği

Kimliklerimiz diyordunuz yok artık
Bizim de yok hiç olmadı yoksunuz
Bu muydu yollara düşüp aradığınız
Alın işte size yeni kimlikleriniz
Biraz pişman biraz yoksul ve göçmen
Gerçek tapınağı bir türlü göremeyen

24 TÜRKÜSÜZ

Akmuyorsa içinizde o ırmak
Ansızın akşam olur
Sütü çekilir bir kadının
Bir iřsiz eve ekmeksiz döner

Amuyorsa artık o iek
Bklr bilekleri direncin
Yakınınızda bir yerlerde
Bir ocuk ölür açlıktan

Sormazsanız sorumlusunu acının
Artar omuzlarınızdaki yük giderek
Bir şeyler alır götürür günler
Boş kalan yaralı gönlünüzden

Türküsüz sevdasız insan
Kaynağı kurumuş bir ölü su
Bir daha hiç çağıldamayacak
Yolcusuz bir eski yorgun yol
Hiçbir yere götürmeyen
Biter üstünde zamanla
Böğürtlenler ayrıklar

26 UZUN GÖZALTI

Gözleri kapanıyor evlerin
Uykuya dalıyor kent usuldan
Yorgunsun yollardasın daha
Koşmaktasın düşe kalka
Ekmeğin sevginin ardında

Ekmeğe el konulmuştur oysa
Sevgiler gözaltındadır
Sürülmüş sınır dışı edilmişsin
Gizlice girmeyi deniyorsun
Gecenin bir yerinden yurduna

Kalemler kırılmış sanıyordur
Kitaplar yakılmıştır yangınlarda
Yazı makinaları tutuklanmıştır
Şiir ki bir başkaldırıdır
Bu yüzden hüküm giymiş
Adına ayet inmiştir göksel kitapta

Sen ki yüreğinde yanan bir kor gibi
Göğsünde gezdiriyorsun sürekli
Eylüle inat o kırmızı karanfili
Savunuyor soldurmuyorsun

Gün gelir aşılır bu uzun gözaltı
Ulaşır halkım kendi çağcıl sesine
Ekmeğin sevginin sıcak ülkesine
Ne olur görebilsem o güzel günleri
Karşıcı çıksam sürgünden dönenlere
Şiirler okusam dayanıp bastonuma

28 SUSTUKÇA

Korkuyorum büsbütün yitirmekten sesimi
Açıp perdelerimi doğan günün yüzüne
Haykırmam gerekirken bütün gücümle
Evde sokakta sürekli sustukça sustukça

Nasıl da kuşatıldık düştük pusuya
İşte aşkta duymadan gelişini ilkyazın
Bir kez olsun yükseltmeden sesimizi
Yılğın yenilgin böyle sustukça sustukça

Diriler gömütlüğü ülkem yargılar bizi
Dilsiz kör sağır bir karanlık yontu
Dönüp arkasını yaşama kimi suçlayabilir ki
Nasıl bakar bir daha yüzüne çocukların

Biliyorum bir çılgıı büyütmek bizimkisi
Çıldırır gece gündüz bilenen bu hançer
Gün gelir sığmaz olur o daracık kınına
Kırp kapısını suskunun dökülür sokaklara

30 ÖLÜMÜN ÜCRETİ

Daha dündü yürüyüşümüz birlikte
Dökülüp yollara binlerle
"Bu kentte grev var"dı
Lokavt ilan etmiş şimdi ölüm
Uzanmış yatıyoruz yüzlerce
Sayın başkan ölümün ücreti ne

Güneşsiz çiçeksiz sessiz
Sadece delicinin kazmanın sesi
Yedi kat altında yerin
Göremeden bir daha ayı güneşi
Buldu karadağın öfkesi bizi
Söyler misin sayın bakan
Yakar mı senin de yüreğini
Benim ciğerimi yakan
Otursam pazarlığa seninle şimdi
Kaçtan alırsın gün ışığının saatini

Ölüm konuk geleli evlerimize
Bir gözyaşı denizi artık
Zonguldak'ın KARAdenizi
Yağmur oldu dizeleri ozanın
Yıkadı mezarsız ölülerimizi
Yağdı mı göklerinizden sizin de
Sayın müdür gözyaşımızın bedeli ne

32 SÖZCÜKLER

Çiçekleridir sözcükler ozanların
Yüreğin sonsuz kırlarında
Açtı mı binbir renk
Devşirir onları ozan

Kuşlarıdır sözcükler ozanların
Konarlar usun dallarına
Verip elele imgelerde
Söyleşirler şiirce

Ateş böcekleridir sözcükler ozanların
Parıldarlar ay şafağında
Bir sevdanın sıcağında
Geceyi gündüz yaparlar

Özgürlüğüdür sözcükler ozanların
Açarlar kapılarını karanlığın
Ne gardiyan duyar ne nöbetçiler
Alıp size getirirler

Gizil gücüdür sözcükler ozanların
En amansız silahı barışın
Bir ince yol düşten gerçeğe
İlkyazı getiren dizelerle
Umut olurlar geleceğe

34 TUTUNDUĞUM

Kuşatıldığım taş duvarlar
Yıkılıyor bir anda seninle
Çiçek açıyor kuruyan dalım
Bir anlam katıyorsun güne
Özgürlüğüm oluyorsun dilimde

Ölümdür gelen ayın aylasında
Bunca yoksulluğun ortasında
Bir istiridyeyim içimdeki senle
Aynımın onurlandırıyor beni
Varsılığsın elimde kalemimde

Kurtarıcımsın el verdin bana
Sevgisizlik bile boğamaz artık
Ürperten o soğuk sularında
Sana tutunup çıkıyorum kıyıya

Batardı çağımın dikenleri
Daha bir kanatırdı kalbimi
Yitebilirdim sensiz büsbütün
Oysa ne kadar çoğulum şimdi
Buluşuyor bir yerde sesim sesinle

Hak etmediğim acılar alnacında
Boğulduğum mutsuzluklar burgacında
Yine de böylesine güzelse yaşamak
Biliyorum ki senin gizemli soluğundan
Sevincimsin dergilerde kitaplarda

36 EKSİLMEDİ SEVİNCİ

Çok uzaklarda kaldı
Tutkuyla taşıdığımız günler
Başında sabahladığımız geceler
Nicedir küsmüş üzgün şimdi
Gizlenmiş kuytulara gözlerden
Ağlıyor kitaplar dergiler
Terk edilmiş bir sevgili sanki

Yine de var olmalı diyorum
Kulağı postacının sesinde
Bekleyen birileri bir yerlerde
Mürekkebi kurumamış dergileri
Sevgiyle dostlukla imzalanmış
Sıcacık merhabasını kitapların

Çünkü hiç eksilmedi sevinci
Yeni yazılmış bir şiirin
Sürüyor coşkusu ilk günkü gibi
Sesini dünyaya katan bir kitabın
Kapağında adını okumanın

YÜZÜNDE SOLGUN GÜLLER

Hoşgeldin ey günlerin tükettiği
Hangi yokuşların yorgunusun
Çıkar tozlu üzüncü giysini
Söyle kimler talan etmede gülü
Sana kalan yüreğinde bir diken mi

Neydi inciten seni sesini
Yıllardır saramadığın bir yara
Ki düşündükçe kan revan
Hep taşıdığın o karanlık yanında
Birlikte bir yerlere varamadığın
Çözemediğin bir kördüğüm

Bu gece yüzünde solgun
Güller gizleyen ozan
Vazgeçmeyecektin hani
O düşler koyağına ulaşmaktan
Sustu mu sesini biriktirdiğin anka
Kalmadı mı hiçbir yerin sığınacak

*SÖĞÜTLERİN
SUYU ÖPTÜĞÜ YERDE*

SEVGİ ÖĞRETMENİ

41

Bir uzak bir güzel ülke
Günlerdir göremediğim yüzün
Konuş hiç olmazsa bir dakika
Telefonda duyayım sesini
Sularında yunduğum o ılık
Irmak çağltısı sesini

Söylence olsun bu sevda
Yaşasın bizden sonra da
Bırak essin o deli poyraz
Tutuştursun içimizdeki
O eski yaşlı yangını
Seninle dünya öylesine güzel ki

Yeni tatlar katıyoruz yaşama
Ak bir düş kadar sıcak temiz
Çoğaltıp paylaşıyoruz sevgiyi
Birlikte yaşıyoruz ne güzel
Birbirimizin öğretmeni öğrencisi

42 SON TREN

Polen topluyor durmadan
Çılgın kır çiçeklerinden
Sonra bir güzel simyacı
Bal yapıyor düşlerden

Bir gün sormuştu sokulup
İkircikli kırılğandı sesi
Sahi sen benim neyimsin
Buldu yanıtını yine kendisi

Yaşlı yorgun konuğu
Bozulmuş güz bağlarının
Gecikmiş yollarda gül mevsimine
Seni bulamayan dönüp geldiğinde

Bir sınırlı saatler uzmanı
Bileti hep gidiş dönüş
Özgürlük sanıp kutsuyor
Kollarını bağlayan kuralları

Yıkıp gider gölgesini
Yüzüne her seferinde
Söndürüp ışığını gözlerinin
Kalakalır düşleri kederiyle

Sen bir son tren misin
Al götür onu da o güneş ülkesine
Düşmesin son kalesi umudun
Sığmıyor yalnızlığı bir yerlere

44 SANA DOĞRU

Boydan boya geçtim koyağı dün
Yürüdüm kaynağına ırmağın
İhlamurlar akça ağaçlar arasından
Arayıp ayak izlerini

Yolum uzun biliyorum
Yine de sürececek hep sana doğru
Ta ki bulana kadar
O duru soğuk suyu

BİR DE BAKMIŞSIN

45

Yolum yaklaştıkça ÷lkene
Uçurumlar diziyorsun önüme
Şiir kanatlı bir kuştur oysa sevdam
Ne yapsan konmaz engine
Yurt edinir yücelerde yüreğini

Ben hep oradayım unutma
Seni beklediğim o bağbozumunda
Kuşlar sincaplar balıklarla
Zeytinlere alaca düştüğü mevsimde
Bir de bakmışsın ellerim ellerinde

46 GÜN ÖPÜCÜĞÜ

Turfanda bir günün telaşı
Kendini arıyor gözlerimde
Elleri dolaşıyor ellerime
Çekip alamıyorum ama
Denizimin derinliklerine

Bir şeyler bırakılır geride
Böylesi sıcak devinimlerde
Sevdamı koydun mu yüreğine
Hep çifte su verdiğin o diri
Nar çiçeği yaşama sevincini

Dünyayı güzelleştiren ozanlardan
Bir kitap da bulunmalı çantanda
Çoğalma gereksinimi duyabilirsin
Günün bir yerinde dostluklarıyla
Takın şiir rüzgârını saçlarına

Kuşandın tamam mı tüm pusatların
Öyleyse hazırsın o bitmeyen sevgiye
Yürü korkmadan üzerine yaşamın
Biliyorsun hep yanındayım sevdiğim
Ve sen bir kez olsun unutmazsın
Güzelim leylak kokulu gün öpücüğünü

48 ÖLÜMSÜZ

Kuşlar tutardım ağzımla
Türkçemin sonsuz göklerinden
Sana sunardım sonra hepsini
Sevgimi söyleyen türkülerle
Alır soluğuna katardın sevinçle
Takılır giderdim kanatlarına

Biliyorum bir gün
Senin de kuşların konacak
Dilin çiçekli dallarına
Kendi türkünü söyleyeceksin
Yanımda cıvıltılı coşkun
Sesin karışacak sesime
Ölüm hiç uğramayacak evimize

BEKLEDİM YANGIN YERLERİMDE

Dikenli tellerle örmüşsün
Tanımsız bir ateşin çevresini
Çarpıp duruyorum ikide bir
Ulaşmak istedikçe kimliğine
Yakıp kanatıyorum ellerimi

Sınırlanabilir mi oysa hiç
Yüreğe sığmayan bir sevda
Türküsü dağı taşı tutmaz mı
Kurtulup kafesinden sonunda
Doludizgin denizime koşmaz mı

Kuşlar uçurdum kaç kez göklerine
İlkyazın habercisi evcen kuşlar
Yazık dönmedi hiçbirisi geri
Yitirmedim umudumu yine de
Bekledim yangın yerlerimde seni

50 SATMA SAKIN

Ey dilin gül bahçesinde gezen
Yeni tatlar katan sözcüklere
Bilmen gerekirdi gün ortasında
Çekinmeden ÷lkene giren düşlerimi
Şairsin elbet sen de yazacaktın
Tenindeki ateşin şiirlerini

Ben ki yangına övgüler yakanım
Hiç üşütür mü dağlarının güzeyi
Poyrazlara kokusuyla kafa tutan
Sarı sevdanın kardelen çiçeğini
Erimez mi soluğumdan bir anda
Yalnızlığın o donduran buz evi

Menekşeler s/en çok sevdiğim
Simgesi boynu büküklüğümüzün
Kim derdi son yazda ansızın
Yeniden böyle çılgınca açacağını
Satma sakın anla dayanamam
Yakasında görmeye kimselerin

Açıp tüm gizlerini serdi önüne
Büyülü sırcadan yürek aynam
Gördün delibozuk zorba bir işgalci
Öyle çekip gidici bir konuk değil
Boyun eğmiş bekler başında sabırla
Dünyana ektiği o tohumun yeşermesini

VAZGEÇEMEDİĞİM

Bir ayna bulundur yanında benim için
Görmemi sağla unuttuğumda yaşlı yüzümü
Çekilsin taşkın sularım yeniden göletine
Dokundurmasın beni el değmemiş güzelliğine

Kapat güneşime perdelerini yapabilirsen
Işığı söndür başlat bir yangını giderken
Şimdiden acılarlayım güz bahçesi yüreğim
Hazırım bekliyorum bir hüznü ağırlamaya ben

Ne zaman onaracaksın yanılğının yıktığını
Dağlarına bir gün karlar yağdığında mı
Başkaldırmayacak mı kardelenlerin karakışa
Düşledim seni hep ben çiçeklerle kuşlarla

Yazık öpmemişsin hiç sevdanın dudağını
Bırak dokunsun gözlerim güzelliklerine
Tutayım kuş kanadı ellerini sevensin ellerim
Solmasın koklanmadan o gül orada öylece

Günüdür bitti artık delibozuk ilkyaz düşleri
Uyandım karlar yağmış üstüne kasımpatlarının
Kurtuldu sonunda koruyamadığımız kimsesiz sevgi
Dinliyorum içimde şimdi acının nal seslerini

Yaşayabilecek misin türküsüz bir yalnızlıkla
Dayanabilecek mi yokluğuna benim yorgun yüreğim
Oysa sevincimdin bir zamanlar rastlaşmada
Bir sevgili dosttun ortağımın yaşamı paylaşmada

54 BUMERANG

Geceleri bir yerlerde o ishak
Seni ötüyordu durmaksızın
Gelseydin gün doğacaktı
Çiçekler açacaktı bozkırında
Gül karanfil fesleğen
Hepsinin kokusu biraz sen

Yazık ki yeniden doğmuyorsun
Seni her öptüğümde nicedir
Ölü bir sevginin sunağı dudağın
Geri dönmeyebilir bu yüzden bu kez
Fırlatıp durduğun o bumerang
Arayabilir bir başka iklimde
Yeni bir gül mevsimini

BIRAKIP BENİ BİR BAŞIMA

Sürgünü olduğum süheyla
Yargılama bu gecikmeli yangını
Yan arın sularında sereserpe
Bir suç varsa bil ki karanfilde
Paylaşırsınız kokusunu seninle

Buldum aradığım adayı sonunda
Geldi bin yıldır beklediğim gemi
Böylesine açık yalın işte
Yalnız ikimiz varız sanki dünyada
Yer yok bir üçüncü kişiye

Şiire açık bir aydınlık kıyı
Sende en çok sevdiğim sığındığım
Ardımızda bırakıp bir yalnızlığı
Birlikte yürümüştük o gün o yolu
Nasıl yalnız dönersin şimdi böyle
Batırdığın bir eski gemiyle

Ekmekten sudan önce
Arayıp durdum sıcaklığını
Doyurmazdı yokluğunda sofralar
Beslemezdi ak sütü anamın
Olmasaydı yüreğinde

Kuşlardan çiçeklerden
Acılardan gerçeklerden önce
Söyleyip yineledim adını
Yönelip sevecen sesine
Öğreniverdim yürümeyi

Bir günâşık yüzüm
Nerede ise o yöne çevrili
Ona ayarlı hep yürek saatim
Yaşamak onsuz olmaz ki

Karanlık yanlış geceler
Günler geçerek geldik
Onsuzlukla eğittiler bizi
Yazık çok geç anladık
Tohumun içindeki gizi

58 YİTİK YOLDAŞI YALNIZLIĞIN

Akarsuyun kız kardeşi
Kokusu çiçeklerin
Tadı meyveler tadı
Biraz sevgili biraz eş

Su taşır sevgilere
Hep bir gülü büyütür
Kuytularda sessizce
Biraz ana biraz kardeş

Karışsa adımları adımlarıma
Yan yana omuz omuza
Aynı türküyü söylese benimle
Aydınlık bir geleceğe
Bulunmaz bir dost arkadaş

Sevgisi gizli derinlerde
Suskusunu bir soğuk esinti
Sanırsın gün boyu küskün
Konuşsa kulağımda kuş sesi
Oysa hiç konuşmaz ki

Yargılı yanımda yürümeye
Bir uzun bir dikenli yolu
Kimi kez bütünleyen beni
Kimi azaltıp tüketen

BOYUN EĞMESİN SEVGİ

Adım başında bir kırmızı
Keser soluğunu birden suyun
Donar gözlerde görüntüsü
Yaralanır yasaklarda sürekli
Kınılr bin yerinden kanar türküsü

Her aşkın arkasında bir gizli izlem
Her dönemeçte bir gözetim görevlisi
Aşırı sevgi denetimi yaşam yolda
Özgürlükleriniz bayım lütfen
Ceza yazmak zorundayım size
Karanfil takmak suçundan yakanıza

El ele tutuřmak öpüřmek yasak
Devam ediniz gl soldurmaya
Nerede nasıl konaklayabilir sevgi
Demir atmış bir kirli sarı yüzünüze
Kışatmış evini yüreğinizin
Kadınsız kalabalık bir kahvehane

Bilmeniz gerekir gl öldü
Alışmalısınız sevgisizliğe
Gidecek hiçbir yeriniz yok anlayın
Geri gnderileceksiniz tutuklu olarak
Bir yalnızlığı yaşamaya o yaşlı eve
Yasak size dş görmek yıldızlara bakmak
lkeniz sonsuza dek çocuksuz bir lunapark

Sen ey sevda ikliminin lgın ieęi
Hep uçurum güzellięinde gezen ceren
Yetiř yanmadan Kerem'i yaşamak ilminin
Giyin de gel Aslı'nın ateş gömleğini
Elimi tut zulme boyun eğmesin sevgi

62 ACI SU

Taşıp tutar dünyalarımı
Yüzündeki o bulanık su
Batar bütün gemilerim denizinde
Sesi soldurur çiçeğini sevginin
Bulut olur güneşimin önünde

Taze sürgün dallarını sevincin
Koparmanın kırmaların ustası
Düşmemiş yolu hiç sevdaya
Bir karanlıklar yolcusu
İstemem dökülmesin göletime
Akmasın o acı su

Ah bu benim susuz yanı
Yanlış sevdalarla dile düşmüş
Seninle sarmaşık sensiz yanı
Uçup gidiyor kuşlar bir bir
Bakımsız saçlarının göğünden
Günler sarıyor görmüyor musun

KİRPİLİ GECE

63

Sesiyle ısıtırdın hep o üşüyen yanını
Uzaklardan gelen gül yangını sesiyle
Bu yüzden sürdü içindeki o kış depremi
Hangi açık denizlerdeydi kim bilir
Güvertesinde olmak istediğin gemi

Yanında sıcaklığını aradığın sabahlarda
Dikenli yalnızlığında yatan bir kirpi
Hep o anti şiir kanatan düşlerini
Yıgılır birbiri üzerine karartılmış günler
Daralır zaman tutamaz ellerin ellerini

Neden hep yanlış zamanlarda yanlış yerlerdesin
Nasıl olur da duymazsın ateşin suya söylediğini
Toprağın tohuma yaktığı o sevdalı türküyü
Görmüyor musun geçip gitmekte güzelim ilkyaz
Daha ne kadar sürebilir bu ağustos yangını

Kaç karanfil mevsimi geçti katlandın böyle
Duymadan bir tek sevgi sözü susuz uykusuz
Nice yalnızlıklardan sonra tutkuyla soluduğun
Yeni yazılmış bir şiiri paylaşmanın sevinciyle
Merhaba diyorsun gülümsüyorsun yeniden güne

SÖĞÜTLERİN SUYU ÖPTÜĞÜ YERDE 65

Bir yanlışı yaşıyorduk
Kanayan bir yalnızlığı
Yanan bir mumdu zaman
Ömrün kandilinde sürekli
Eriyip kendini tüketiyordu

Neler beklemiştik doğan günden
Yol uzundu yorgunduk uykusuzduk
Kan ter içinde bir karabasanda
Koşuyor koşuyorduk birbirimize
Bir türlü ulaşamıyorduk

66 Gecelerdeyiz nicedir gün ortasında
Silindi renkleri dünyamızın
Soldu giderek yüzümüzdeki gül de
Belki de bir düştü yeniden doğmak
Uyandık içimizdeki sonsuz çölde

Çölü aştım döndürdüm yönümü vadine
Yinele çağrını sesinden bulayım ülkeni
Sürüp geliyorum izini ırmak boylarından
Bekle beni söğütlerin suyu öptüğü yerde

SONRASI HÜZÜN

GÜZ GÜNLÜĞÜ

69

Güz geldi ne güzel
Dingin dolaşıyorum
Bir hüznün avlusunda
Uzanıp öpüyorum usulca
Geçmiş yazlardan kalan
Bir gülü uykusunda

Ne kadar uzak şimdi
O menekşe mevsimi
Eskidi söylenmeden
Söndü ateş sözleri
Açsam yüreğimi üşür
Ne çok sevgi ölüleri

Gelmez bir daha biliyorsun
Kapat ilkyazın kapısını
Bırak okşasın yüzünü
Ilık songüz güneşi
Baksana nasıl da güzel
Yaşamın her süreci

KİŞ GELMEDEN

Düşürüldüğünüz tuzaklarda
Sürer zorunlu beraberliğiniz
Asıl adı mutsuzluk olan
Gün ağusu bir büyük yalnızlıkla

Hep pusuda bekler sevincinizi
Sulayın sakın solmasın çiçeği
Yoksa gelir kuşatır yüreğinizi
Yineler aralıksız o acı türküsünü

Alışırırsınız bir çöl ıssızlığında
Konuşmaya nesnelerle kendinizle
Yaşamın karşılığı olur bir gün
Bakarsınız anlamı sözlüğünüzde

Yeni tanımlar yaparsınız ona
Kimselerin bilmediği size özgü
Süsleyip gizlersiniz gözlerden
Kaçırarak o kanayan sözcüğü

Büyüdükçe çeker içine o uçurum
Kuşlara çiçeklere yönelir sevgi
Bir kediniz köpeğiniz olur belki
Ya da akvaryumda balıklarınız
El eder ölüme usulca bir yıldız

İçinizde bir ince dal kıpırtısı
Umutsuz yenik bir uzak çağrı
Çalınsa dersiniz kapınız ansızın
Kış gelmeden kar kapatmadan yolları

72 ÖLMEYE GEÇ KALMAK

Solgun bir gül
Uzak annem şimdi
Tükenmiş sayrı
Sarılıp koklasam sanki
Dökülüverecek yaprakları

Yaban otlar sarmış bahçesini
Örümcekler yuva yapmış
Ölüm kokuyor evi
Eskimiş yüzü elleri
Sevgisi eskimiş
Yepyeni yalnızlıklar evreni

Yakınında ölüm meleği
Duyuyor soluğunu
Sofada loş odalarda
Biliyor yolun bittiğini
Beklentisiz bekliyor öylece
Kefeni lifi sabunu hazır
Lavanta kokulu sandığında
Gelsin diyor yaşadım yeterince
Geç kalmak istemem ölmeye

Uzak iklimlere uçurduğu
Kuşlarını soruyor sürekli
Boş odada dolaşan gözleri
Daha dönmediler mi
Görebilsem son bir kez
Bir anlamı olabilir o zaman
Beklemenin böylesi bir yalnızlığı

74 Hiç deęişmiyor mevsimler
Yıllardır hep songüz
Ne çok yağmurlar yağıyor yüreğine
Ellerine bulaşıyor bir ıslak gece
Akşam mı oldu gün ortasında
Yaksana lambayı yavrum
Göremiyorum sizi karanlıkta

Aynı düşü görüyorum günlerdir
Bir büyük bir kanlı kıyıda
Yitirdiğim bir uzak sevgili ses
Beni çağırıyor durmaksızın
Söyledim ona hazırım
Yakında yanına geliyorum

Songüz de geçti
Ve ölüm ki ömrün kışı
Bir buzul çağ
Biliyorum tükenecek yakında
Yanına yığdığım odun
Göçebe bir Eskimo'yum şimdi
Bıraktım yarısını yüreğimin
Sönmekte olan bir ateşin başında

SONSUZ DİNLENCE

75

Dinlencesiz geçti tüm yaşamı
Durdu sonunda saatinin sarkacı
Acısını çıkarıyor şimdi
Selvilerin zerin gölgesinde
Bir sonsuz dinlencede

76 SONRASI HÜZÜN

Kurur gözyaşı diner acı
Solar üstündeki çiçekler
Alışılır boşluğuna zamanla
Masadaki yerinin

Silinir isimliklerden
Unutulur giderek adın
Bir yanlsamadır kimi kez
Kulaklarında sevdiklerinin
Duyulmaz olur sonra sesin

Sorar torunlar annelerine
Kim bu yabancı yaşlı yüz
Bakar bir uzak büyükbaba
Gün gelir indirilir
Duvarlardan resimlerin

Kaç yıl arımsanır ölüm günün
Ya sonrası yaşadın mı ki
Kim nereden bilecek hani kanıtı
Aradım günlerce yürüdüğü yolları
Bulamadım yoktu ayak izleri

YÜZÜNDE SOLGUN GÜLLER

Yalnız Değiliz	7
Çiçekte Nar Ağacı	8
Gönüllü Köle	10
Yaralı Sevgi Çiçeği	12
Gürültü	14
Uzak Bayramlar	16
Yanlış Rüzgâr	17
Gülbilgisi	18
Yontu	20
Göçmen	22
Türküsüz	24
Uzun Gözaltı	26
Sustukça	28
Ölümün Ücreti	30
Sözcükler	32
Tutunduğum	34
Eksilmedi Sevinci	36
Yüzünde Solgun Güller	38

SÖĞÜTLERİN SUYU ÖPTÜĞÜ YERDE

Sevgi Öğretmeni	41
Son Tren	42
Sana Doğru	44
Bir De Bakmışsın	45
Gün Öpücüğü	46
Ölümsüz	48
Bekledim Yangın Yerlerimde	49
Satma Sakın	50
Vazgeçemediğim	52
Bumerang	54
Bırakıp Beni Bir Başıma	55
Giz	56

Yitik Yoldaşı Yalnızlığın	58	79
Boyun Eğmesin Sevgi	60	
Acı Su	62	
Kirpili Gece	62	
Söğütlerin Suyu Öptüğü Yerde	65	

SONRASI HÜZÜN

Güz Günlüğü	69
Kış Gelmeden	70
Ölmeye Geç Kalmak	72
Sonsuz Dinlence	75
Sonrası Hüzün	76

BROY YAYINLARI: 94 * Yönetim Yeri: Ankara Cad. Vilayet Han, 10/205, Cağaloğlu – İST. * Tel: 513 68 56 – 511 25 74 * Yayın Yönetmeni: Seyyit Nezir * Kapak tasarımı: HOY AJANS (Her Oylumda Yayın Ajansı) * Dizgi: Odak Dizgi – Radifc Tavadoğlu, Tel: 513 98 22 * Baskı: Reklam Ajans, Tel: 519 00 42, Fax: 519 00 42 * Cilt: Baba Mücellithanesi, Tel: 511 94 54

BEDRETTİN AYKIN

ANSIZIN GÜZ

Bedrettin Aykın, 1984 “Yaşar Nabi Nayır Şiir Ödülü”nü kazanmış bir ozan... yaralı, sancılı bir yaşamın şiirlerini veriyor. Yalın, aydınlık bir dille ve kendi ustalığıyla; biçimi önemseyerek.
—MEHMET BAŞARAN

Dizeleri yapı olarak eski, biçimci. Yoğunluk bakımından dengeli bir dağılım gösteriyor. Bunu sağlamak için sürekli soyutlamalara, betimlemelere, dolgu gereçlerine başvurmakta. Yer yer halk söyleyişinden yararlanarak şiirini çıkmaza düşmekten kurtarmış. Ahmet Arif ile Kemal Özer arasında değişen bir sesi var.

—MUSTAFA ÖNEŞ

Şiirimizin yalın lirik kaynağında,
özentsiz, içten bir ses tonu.
—ATAOL BEHRAMOĞLU